

50 ANIVERSARI

DE

LA

REVOLUCIO D'OCTUBRE

treball

PROLETARIIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 288

Barcelona, Juliol-Agost 1967

Preu : 1 pta

DECLARACIO DEL COMITE CENTRAL DEL P. S. U. DE CATALUNYA

Els pobles de la Unió Soviètica es preparen a celebrar amb entusiasme i solemnitat el cinquantesim aniversari del 7 de novembre de l'any 1917 en què s'iniciava una nova època en la història de la Humanitat.

Encapçalada pel partit de Lenin, la classe obrera russa amb els seus aliats enderroca per sempre més el domini dels grans terratinents i capitalistes en la sisena part de la terra. Per primera vegada en el món, el poder de l'Estat passava a mans dels treballadors i aquests iniciaven la construcció d'una nova societat, la societat socialista soviètica. En l'immens territori de l'antic Imperi dels

tzars s'acabava amb l'explotació de l'home per l'home i amb l'opressió d'uns pobles per altres. S'obrien per a la Humanitat els meravellosos i inexplorats camins que condueixen al Comunisme.

Amb la Revolució d'Octubre s'inicià en el món la desaparició de la caduca societat capitalista. S'instaurà la dictadura del proletariat; la teoria marxista, el socialisme científic, encarnà en la construcció del socialisme.

El 50 Aniversari d'aquest esdeveniment cabdal per a la Humanitat el commemoraran,

conjuntament amb els ciutadans soviètics, els treballadors de tot el món. Milions d'homes i dones de les més diverses capes socials contribuiran, en tots els països i continents, a la celebració dels cinquanta anys de la primera Revolució Socialista triomfant.

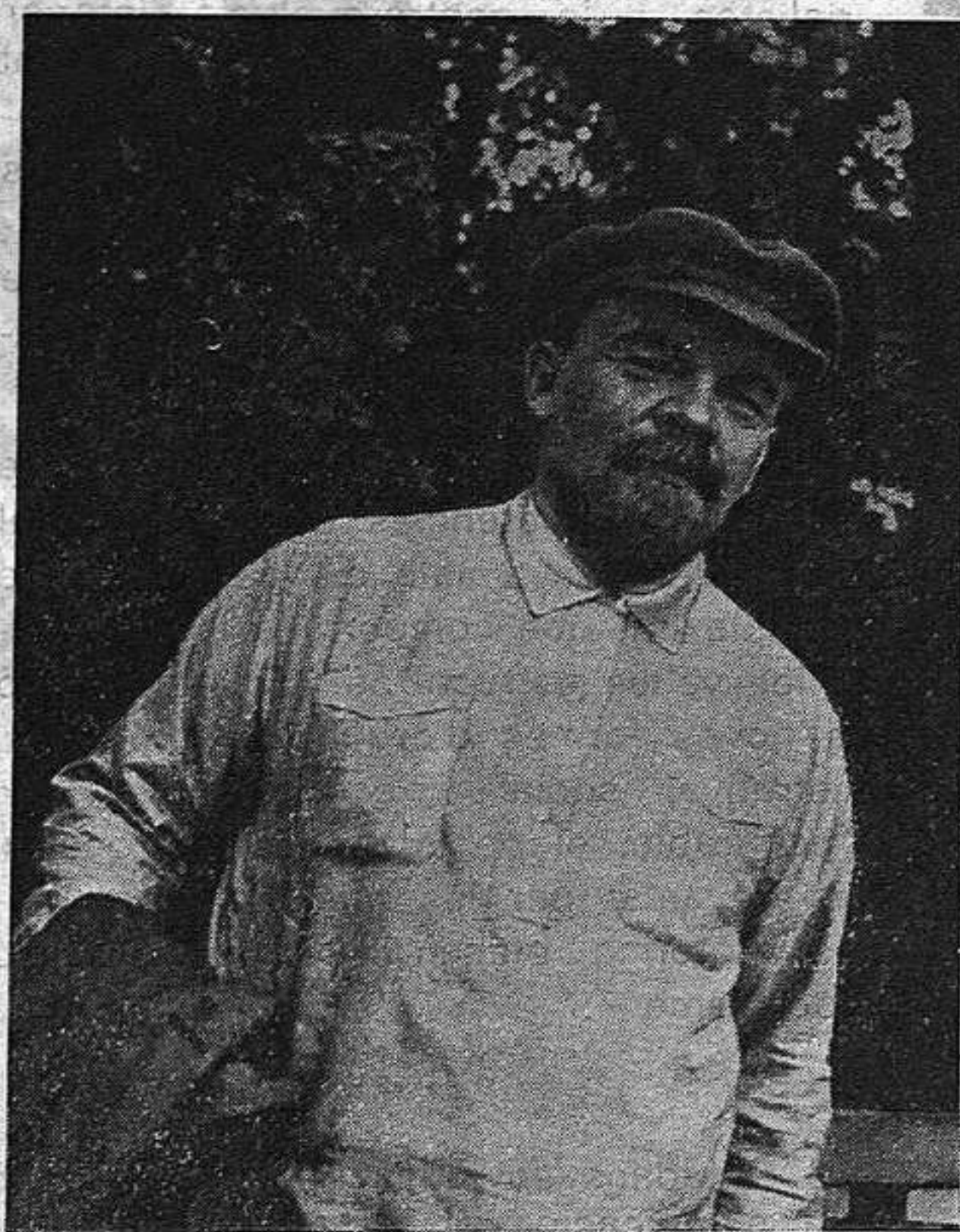
Els comunistes, la classe obrera, àmplies masses del nostre poble, també celebrarem l'aniversari d'Octubre. La Revolució russa, ja llavors del seu esclat, tingué una gran significació pel nostre moviment obrer. En el seu exemple hem trobat i trobem sempre els més poderosos estímuls per la nostra lluita.

En el seu exemple hem trobat i trobem sempre els més poderosos estímuls per la nostra lluita.

en la seva majoria privats, de fet, de l'accés a la propietat de la terra la qual pertanyia quasi totalment a l'antiga noblesa; a l'Església i a la família imperial.

LA indústria russa, petita en relació a l'enorme extensió de l'Imperi i als seus 130 milions d'habitants, era la cinquena en importància a escala mundial i una de les seves característiques era la de trobar-se altament concentrada. Mediatitzada i controlada generalment pels capitals estrangers, aquests extreien beneficis quantiosos de l'explotació de l'obrer rus, al que imposaven jornades fins de setze hores i els pagaven amb salaris miserables.

L'IMPERI rus era una presó de pobles, expressió que val també pel poble de la Rússia propiament dita. Al Caucas, a l'Àsia Mitjana, a la Sibèria, es vivia en condicions d'esclavatge. No eren millors les condicions a que estaven sotmesos els pobles de Finlàndia, Estònia, Letònia, Lituània i gran part del poble polonès. Arreu les més petites expressions de voluntat d'alliberament i d'independència eren castigades brutalment. La llengua i la cultura dels pobles oprimits eren sistemàticament ofegades.

Lenin el 1922.

alliberar-se de la servitud que els mantenien de pares a fills com una propietat del terratinent: Deixaren d'ésser serfs, però seguien,

LA Revolució d'Octubre fou possible i triomfà, d'una banda perquè en la Rússia del 1917 es donaven les més agudes contradiccions que caracteritzen la societat de classes i d'altra perquè existia un partit obrer de nou tipus; el partit de Lenin i dels bolxevics. Armats amb els principis de la teoria marxista, Lenin i els bolxevics foren capaços de copsar aquelles contradiccions, d'interpretar-les i d'elaborar una política revolucionària ajustada a les necessitats i als interessos del poble treballador. Mobilitzaren la classe obrera dels pobles de Rússia, uniren al seu entorn les masses pageses i encapçalaren el conjunt de les forces democràtiques interessades en la transformació de la societat russa.

EN la Rússia imperial, les castes dominants —noblesa feudal terratinent, gran burgesia capitalista infeudada als molinopòlits estrangers—, ofegaven sota el seu poder despòtic totes les altres capes de la població. Dominava una autocràcia de caràcter feudal-absolutista, obtusa i endarrerida. Fins a les darreries del segle XIX els treballadors de la terra no havien aconseguit

La literatura, les arts, les ciències, topaven igualment amb les estructures anacròniques del règim tzarista. Amplies capes burgeses veien també frenat el seu desenvolupament.

FINS al febrer del 1917, tots els intents que les forces progressives russes havien fet per portar a terme la revolució democràtico-burguesa havien estat aixafats i dominats pel terror. La Revolució de febrer del 1917 enderrocà el Govern del Tzar i donà el poder a la burgesia. Aquesta revolució fou possible per la pressió de les masses populars, per la presència d'aquestes al carrer, en armes. La revolució de febrer obre la via a la Revolució d'Octubre; és una primera victòria de la classe obrera i dels pobles de Rússia. Aquests, però, veieren frustrats els seus anhels, en primer lloc el de la pau, per la política d'una burgesia que volia governar sense canviar pràcticament el règim.

ALS sofriments tradicionals dels pobles de Rússia, s'hi afegien des del 1914 les misèries infinites causades per la guerra que l'imperialisme havia desencadenat a Europa. L'Exèrcit rus havia sofert desfetes esfereïdores; la quantitat de morts entre les tropes russes s'apropava als tres milions.

El partit de Lenin, desenmascarà el caràcter imperialista de la guerra i cridà els treballadors i les masses populars de tot el món, en primer lloc els dels països bel·ligerants, a defensar els seus veritables interessos oposant-se a la guerra i lluitant contra els governs i règims culpables del seu desencadenament. Desafiant tots els perills, els bolxevics no cessaren el combat contra la guerra, tant en els fronts com a la rera-guarda.

Altra fou la conducta de gran part dels dirigents de la social democràcia internacional. Enfonsant-se en l'aiguamoll del reformisme i traïnt els imperatius de l'internacionalisme proletari, no sols no s'oposaren a la guerra sinó que es llençaren a justificar-la en nom d'un fals patriotisme. Aquesta traïció desarma moralment i ideològicament les masses obreres, les feu caure en la trampa del nacionalisme xoví i les lliurà com a carn de canó a profit de l'imperialisme.

EL triomf de la Revolució d'Octubre fou en primer lloc la victòria de la classe obrera i de les masses populars dels pobles de Rússia, la victòria del partit de Lenin; però constitueix també —i és aquest, potser, el més gran dels seus mèrits—, un gran triomf pel proletariat mundial i pels pobles oprimits de totes les latituds.

LA Revolució Socialista d'Octubre triomfà i les victòries del proletariat rus, ultrapassant el marc de les fronteres, incidiren com un potent catalitzador en el moviment revolucionari de tot el món. Les

noves de la revolució s'estengueren, a través de trinxeres i fronts de guerra, galvanitzaren la classe obrera de tots els països i una onada de por sacsejà els cercles capitalistes i imperialistes. Una vivificant esperança sorgí en els cors dels treballadors que s'identificaren amb els seus germans de classe soviètics i s'aprestar a recolzar-los amb un ampli moviment de solidaritat. Els treballadors d'uns i altres països adquirien consciència de la necessitat d'aplicar els principis de l'internacionalisme proletari. Per primera vegada, la poderosa força expressada en la consigna del Manifest Comunista: PROLETARIS DE TOTS ELS PAÏSOS, UNIU-VOS, feu prova de la seva consistència i efectivitat.

LA Revolució d'Octubre proporcionà al moviment revolucionari mundial l'exemple i l'experiència del paper decisiu del partit obrer de nou tipus, fidel als principis, de la ciència marxista-leninista, insubornable defensor dels interessos dels treballadors i dels pobles.

Inspirant-se en l'exemple del bolxevics i de la Revolució Socialista Soviètica, s'organitzaren a Europa i es multiplicaren arreu del món els partits comunistes. Sota el guiatge de Lenin es constituí la III Internacional, la Internacional Comunista. Aquesta, malgrat certs errors i insuficiències, exercí una influència positiva en el moviment revolucionari de tots els pobles i jugà un paper determinant en la formació i consolidació dels partits comunistes.

— III —

LA intervenció armada del països imperialistes i la contrarevolució interior tractaren d'ofegar en sang el nou Estat soviètic. Però aquest, contra tots els pronòstics de malhaurança dels propagandistes del capitalisme, donà prova de la seva capacitat sortint victoriós a despit d'haver-ho de crear tot; un Exèrcit, una economia, uns instruments de Govern.

En plena guerra civil i en lluita contra l'agressió de les potències imperialistes, el nou règim s'encarava amb els problemes de gran complexitat que comportava la substitució de les velles estructures i la implantació de les noves formes d'organització política, administrativa, social i econòmica. A un ritme admirable, el poble soviètic reconstruí el país devastat per les guerres i emprengué la històrica etapa de la construcció del Socialisme.

ELS ciutadans soviètics conseguïen, amb la planificació socialista, multiplicar la potència industrial i econòmica del nou Estat proletari: En pocs anys de treball abnegat fou liquidat en l'essencial l'analfabetisme, foren establertes les bases de la nova ciència i tècnica soviètiques i es resolgué, en els seus aspectes fonamentals, el

complexe problema de les nacionalitats i pobles oprimits en tot el territori de la U.R.S.S.

EL dret d'autodeterminació fou aplicat decididament, arribant, com en el cas de Finlàndia, fins a la pràctica de la separació. Els territoris que abans foren colònies tzaristes mantingudes en un endarrerit nivell de civilització, recobraren les seves llibertats nacionals i s'agermanaren voluntàriament. Els pobles, nacionalitats, grups ètnics de l'antic Imperi dels tzars formen avui quinze Repúbliques socialistes agrupades en la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques. Aquesta estructura ha permès que les antigues colònies, amb el recolzament de les altres repúbliques soviètiques d'un superior nivell industrial, tècnic i econòmic, s'elevessin progressivament i ràpidament, malgrat l'aclaparador retràs inicial, a nivells semblants als de les altres nacions germanes.

ULTRA la construcció d'una nova economia, davant l'amenaça imperialista la U.R.S.S. hagué de realitzar un enorme esforç en el terreny militar. En la lluita contra l'agressió hitleriana, les tropes i els pobles de la URSS jugaren el paper principal en la derrota dels exèrcits feixistes. Les forces soviètiques alliberaren de l'ocupant nazi més de la meitat del territori d'Europa i perseguïren fins a la seva destrucció les divisions de la Wehrmacht molt més enllà de Berlín. Els pobles de la major part dels països alliberats per l'Exèrcit Soviètic pogueren lliurar batalles decisives contra les velles castes dominants i molts d'ells emprengueren també el camí del Socialisme amb l'ajut de la Unió Soviètica.

DERROTAT el feixisme, els ritmes de reconstrucció de les enormes destruccions ocasionades per la guerra demostraren una vegada més la incomparable vitalitat de la societat socialista. No solament foren reconstruïdes centenars de ciutats i desenes de milers de viles i pobles, restablertes les vies de comunicació, les indústries, etc., sinó que fou coberta l'etapa de la construcció del Socialisme, retardada per causa de la guerra, i s'avançà cap a l'etapa superior, cap a l'edificació del Comunisme.

LA realització dels successius plans econòmics ha fet de la URSS la segona potència econòmico-industrial del món modern. En determinades branques de la indústria, de la tècnica i de la ciència ocupa el primer lloc. Els èxits aconseguïts pels equips científics, tècnics i de constructors en el domini de l'astronàutica i en el camp de l'energia nuclear, són motiu d'admiració i d'orgull pel poble soviètic i per tota la humanitat progressiva.

Els èxits de la Unió Soviètica en el terreny de la construcció pacífica podrien ésser encara molt més importants i espectaculars. La política agressiva de l'imperialisme l'oblí-

ga, però, a esmerçar incalculables energies en potents i eficaços mitjans de defensa, en detriment de les realitzacions pacífiques.

JUNT a l'existència del poderós camp socialista i junt a la lluita dels pobles per la pau, la potència militar de la URSS constitueix un important obstacle als propòsits descabellats dels governants dels Estats Units de dominar el món i de fer marxar enrera la roda de la història.

EN compliment dels deures de l'internacionalisme proletari, la URSS dedica, per ajudar als altres països socialistes, als pobles agredits o que són amenaçats per l'imperialisme, als pobles que lluiten per la seva independència, considerables i poderosos mitjans. Així i tot, les condicions de vida dels ciutadans soviètics milloren cada dia. El grau assolit en els dominis de la instrucció, de la sanitat, de la cultura, de l'esbarjo o de l'esport, és indubtablement, el més elevat que cap poble hagi conegut.

MIG segle després del triomf dels comunistes a Rússia, el Socialisme s'ha establert en altres països i s'ha convertit en factor essencial de la pau i del progrés mundial. El socialisme influeix, en major o menor intensitat, en el desenvolupament de tots i cadascun dels pobles de la terra. La ideologia del socialisme científic, el marxisme-leninisme, s'ha convertit en un

torrent impetuós, les ramificacions del qual arriben a tots els indrets del món. En el transcurs d'aquests cinquanta anys, el socialisme ha palesat la seva superioritat en tots els ordres sobre el règim capitalista.

Tots aquests resultats són encara més meritoris si considerem que han estat aconseguits marxant per vies totalment inexplorades fins que els peoners soviètics les han obertes amb la construcció del Socialisme per primera vegada en la llarga història de la Humanitat.

AMB la Revolució d'Octubre i la construcció del Socialisme a la U.R.S.S., els pobles soviètics demostraren en la pràctica la possibilitat de construir la nova societat en un sol país i de fer-ho sense haver de passar inevitablement per tot el procés d'evolució capitalista. L'existència, avui, del camp socialista confirma aquestes possibilitats.

LA situació geogràfica d'un país o el fet de que tingui per veí alguna gran potència imperialista, no signifiquen tampoc la impossibilitat de construir-hi el Socialisme. Amb l'ajut i suport de la Unió Soviè-

tica i de tot el camp socialista, un país com Cuba ha conegut el triomf de la Revolució i pot construir el Socialisme en el veïnatge immediat dels Estats Units.

AMB el triomf del Socialisme a la Unió Soviètica el procés de liquidació del colonialisme coneix un acrescut impuls. La continuada i correcta aplicació dels principis de l'internacionalisme proletari per part de la U.R.S.S., permet a països encara sotmesos a l'explotació colonial recórrer amb acrescudada confiança el camí del seu alliberament.

L'AJUDA de la Unió Soviètica als altres països socialistes, als pobles que lluiten per alliberar-se, a tots els moviments populars i democràtics, és part inseparable de la lluita per la pau i una constant inalterable de la política exterior de la U.R.S.S. La decisiva contribució que la U.R.S.S. aporta a la lluita de l'heròic poble del Vietnam n'és el millor exemple. La Unió Soviètica facilita als combatents i poble vietnamès tots els mitjans de defensa i sosteniment que aquests demanen i ha ofert enviar voluntaris per a lluitar al costat del poble del Vietnam quan aquest ho sol·liciti. En l'exemple recent de l'agressió d'Israel, instrument de l'imperialisme al Mig Orient, contra els països àrabs, la fermesa de la Unió Soviètica i els països socialistes impedeix que l'agressor pugui realitzar els seus propòsits i ha desemmascarat les maquinacions de l'imperialisme.

CAPDEVANTERA del món socialista, la Unió Soviètica compleix abnegadament els seus deures d'internacionalisme proletari. El paper que en aquest ordre juga el conjunt del camp socialista seria més important si no fos la situació creada en el moviment comunista mundial pel grup de Mao Tse Tung. Les posicions i actuacions de Mao Tse Tung i els seus seguidors condueixen, a l'interior de Xina, a la destrucció de l'organització del Partit Comunista Xinès, dels sindicats, de les organitzacions de masses, substituïdes per l'aberració que té per nom « el Pensament de Mao Tse Tung ».

En política exterior, els actuals dirigents del Partit Comunista Xinès han abandonat els principis de l'internacionalisme proletari. Continuament calumniem a la pàtria del Socialisme, als seus dirigents i al seu poble, com també a tots els partits que no comparteixen els seus punts de vista. La política del grup de Mao Tse Tung es caracteritza, sota una fraseologia ultrarevolucionària, pel més rabiós antisovietisme: L'antisovietisme, vingui d'on vingui, fa el joc a l'imperialisme i a la reacció.

LA Revolució d'Octubre i els cinquanta anys de desenvolupament de la Unió Soviètica han demostrat que solament el Socialisme pot donar adequada solució als

Guardies rojos i obrers durant les jornades d'Octubre.

grans problemes que la Humanitat té plantejats. L'experiència soviètica i la dels altres pobles que construeixen el socialisme ha fet evident que el marxisme-leninisme és l'única teoria capaç de guiar les masses treballadores i els pobles vers una societat millor en la qual, establerta la veritable democràcia, cadascú, sense discriminacions de cap mena, gaudeixi de totes les llibertats.

LA classe obrera dels pobles d'Espanya es posà immediatament al costat dels revolucionaris russos.

Un ampli moviment de solidaritat en recolzament de la Revolució Soviètica s'estengué pel país. Les masses treballadores, amb llurs accions, obligaren el Govern de la Monarquia a mantenir-se al marge de la intervenció dels exèrcits dels països imperialistes contra la URSS. Concretament a Barcelona, quan la classe obrera conegué l'expedició de forces militars franceses a combatre la Revolució Soviètica, demostrant una clara consciència dels deures de l'internacionalisme proletari, es llençà al carrer i assaltà el Consolat General de França a la capital catalana.

Aquesta defensa de la Revolució d'Octubre per part de les masses treballadores del nostre poble estava en consonància amb la situació revolucionària que existia a Espanya. Les contradiccions inherents al creixement de les forces productives, així com l'existència de supervivències feudals acusades; els fabulosos negocis per a una minoria de traficants i les accentuades privacions per al poble a causa de la guerra imperialista a la resta d'Europa, empenyien les masses treballadores a la lluita. Poderoses accions, com la Vaga General Revolucionària del mes d'agost del 1917, palesaven la combativitat i les ànsies revolucionàries de la classe obrera i del poble.

ACatalunya, l'acció dels treballadors es desenrotllava en condicions peculiars: a la lluita de classes s'hi afegia l'existència d'un problema nacional de més en més exacerbat.

Les organitzacions obreres d'aquella època, els sindicats d'influència anarquista en primer lloc, i també el Partit Socialista Obrer Espanyol i la sindical (U.G.T.) que aquell dirigia, no reconeixien la importància ni la veritable significació del problema nacional català, el menystenien, abandonaven aquesta bandera en mans de la burgesia i deixaven els treballadors sota la direcció de la mateixa burgesia que els explotava.

LA creació de la III Internacional, després de l'impacte de solidaritat i d'admiració que havien despertat les victòries dels bolxevics a Rússia, contribuï de manera decisiva a trobar l'eina essencial del proletariat; un veritable partit revolucionari, un partit a l'imatge del que havien forjat els

bolxevics sota el guiatge de Lenin. Mancats d'aquest partit, els treballadors veien esvaïr-se en inútils sacrificis llurs valentes i abnegades accions per tal d'assolir les reivindicacions polítiques i econòmiques.

La constitució del Partit Comunista d'Espanya obrí una nova etapa en el moviment obrer dels pobles hispànics i significà el començament de l'elaboració d'una política obrera del problema nacional per part del proletariat de tot Espanya.

El Partit bolxevic, estructurat com un tot únic que comprenia els partits de cada República i nacionalitat, assenyalava amb el seu exemple viu com s'agermanen els principis de la defensa dels interessos generals del proletariat amb els dels pobles de cada nacionalitat dintre de l'Estat multinacional.

ELS comunistes de Catalunya estigueren organitzats en la Federació Catalano-Balear del Partit Comunista d'Espanya fins l'any 1932. En aquest any fou constituït el Partit Comunista de Catalunya. En aquell període, entre les corrents marxistes amb una major o menor comprensió del que calia que fos un partit de la classe obrera en un Estat multinacional com és Espanya, existien el Partit Català Proletari i la Unió Socialista de Catalunya. Existia també la Federació Catalana del Partit Socialista Obrer Espanyol, part integrant d'aquest partit adherit a la II Internacional.

La situació revolucionària del país, la justa política unitària del Partit Comunista d'Espanya, les experiències que proporcionaven els grans avanços de l'Estat de la Revolució Socialista en el terreny de la solució del problema nacional, contribuïren a l'apropament de les diverses organitzacions marxistes de Catalunya i a la constitució del Partit Socialista Unificat de Catalunya que des de la seva formació s'adherí a la Internacional Comunista.

Des de la seva constitució, tot al llarg de la guerra en defensa de la República i després en la llarga lluita clandestina pel recobriment de les llibertats dels pobles d'Espanya, el Partit Comunista d'Espanya i el Partit Socialista Unificat de Catalunya han format en la pràctica un tot únic sota les banderes del marxisme-leninisme.

ELS comunistes del pobles d'Espanya, en commemorar el 50 aniversari de la Revolució d'Octubre, valorem altament el què significa la gesta dels bolxevics i llurs decisives aportacions al moviment revolucionari mundial i per tant a les forces

revolucionàries dels pobles d'Espanya. Però, a més, hem d'afegir l'expressió del reconeixement que ens mereix l'Estat i els ciutadans soviètics pel gran i desinteressat ajut que d'ells rebèrem durant la nostra guerra nacional revolucionària i, després, en la nostra lluita contra el franquisme. Gràcies a aquest ajut, la nostra classe obrera i les forces democràtiques estigueren en condicions de fer front gairebé tres anys a les forces conjugades de la reacció espanyola i del feixisme internacional. L'Estat soviètic acollí fraternalment a milers d'infants i combatents espanyols que trobaren en la URSS una segona pàtria que els proporcionà tot el caliu moral, l'ajut material i la possibilitat d'adquirir una inapreciable formació cultural, tècnica, científica i política. Davant l'agressió feixista contra la Pàtria del Socialisme, els nostres compatriotes allí acollits no dubtaren ni un moment en incorporar-se a les files dels combatents soviètics. Centenars d'ells, inclosos desenes de militants del P.S.U.C., caigueren gloriosament en la lluita. El poble soviètic en conserva amorosament la memòria i ha incorporat per sempre més els seus noms a la crònica dels herois de la gran gesta.

LA justa política que mena la U.R.S.S., de pau, de coexistència pacífica, de defensa dels pobles que lluiten per la seva llibertat; les victòries de la construcció del Socialisme i del Comunisme, són i seran un exemple que ens estimularà en el nostre combat contra la dictadura de Franco i per assolir la democràcia política i social per a tots els pobles d'Espanya que ens permetrà avançar cap al Socialisme.

ELS comunistes de Catalunya, en ocasió del 50 Aniversari de la Revolució d'Octubre proclamem la nostra identificació amb els principis ideològics i polítics del marxisme-leninisme que guien l'acció del P.C.U.S., i reafirmem la nostra fidelitat a l'entranyable germanor forjada en els combats per fer realitat, en diferents condicions, les genials idees de Marx, Engels i Lenin.

EL Comitè Central, en nom propi i dels militants del P.S.U.C., segurs d'expressar el sentir dels treballadors i d'amples capes del nostre poble, saluda en aquest 50 Aniversari de la gloriosa Revolució d'Octubre el gran Partit Comunista de la Unió Soviètica, el Govern i poble soviètics, i els desitja un èxit complet en la realització del plans que assegurin la construcció del Comunisme.

El Comitè Central
del Partit Socialista Unificat
de Catalunya.

Agost 1967.